

evolució sincopada d'un originari *LICÉRICA, del qual vindrien, per una part *Lliure* (LICERE, -A), i per altra banda *LICERIC-TU > *Lliuret* (tal com *estret* < STRIC-TU).

Massa audaç tot això: perquè amb aqueixa base -ÉRICA ja no ens acompanyen els nombrosos -ERCA /-ARCA, ben documentats més amunt. Només era temptador per la contigüitat geogràfica; però hi ha altres eloqüents parònims que ens orienten en un sentit incompatible. Amb aqueix *Lliure* s'enllaça el *Tossalet de Comalliuira*, NL antic de l'Alt Urgellet que coneixem pel *Spill* de *Castellbò* (1518), f° 23v^o, afr. de Biscarbó, amb *Guis del Cantó* (entre *Aguilar* i el *Picó de St. Jaume*).

Per a aquest i per al garrotxenc *Lliure*, jo he pensat en el català dialectal *alliure* (Ribag. etc.), 'l'aspi de la filosa' (ALBRUM de Sant Isidor: *DECat.* vol. 1, s.v.) Hi hauria comparació entre les voltes de l'aspi i els cingles o barranquets per on es puja en zig-zaga; i el fet és que això sí que és ben raonable La semblança amb la inicial *Ll-* del Llierca deu ser fortuïta; car ben mirat també és possible i menys rebuscat, judicar *Lliuret* com un simple diminutiu català del *Lliure* situat més amunt.

En definitiva, no hi ha, doncs, cap raó per apartar-nos del tipus *LECERCA a què ens han dut tantes raons i tants paral·lels.

1 Notem des d'ara que aquesta *e* tancada és incompatible amb una *I* o *E* etimològica que haurien donat *é* però va bé amb una *Ē*, cf. *Bèrga* (la pron. normal berguedana, etc.) < BĒRGA, *Çercs* < QUĒRCUS. —² En canvi, si sabéssim que això s'havia pronunciat *Lazérku* ens desviaria un poc de l'equiparació amb -ERCA, car podria venir de contracció de *Lazércaik*, o -*ercou*, amb una base com -ÉRCULU o -ÉRCA-LE.; suposant que la forma francesa *Lazerque* sigui afrancesament de *Lazércou*. Tampoc no ens treu de dubtes Hourcade, *Le Haut-Ossau*, que escriu *montagne(s) de Lazerque* (p.9), i ho enumera, entre «granges de dizaines de bâtiments tombant en ruines» (p.61). —³ Poble del p.jud. d'Ateca, que és VOVERCA en Marcial (cf. l'obra de Miquel Dolç), format amb UPO- indoeuropeu (cèlt. *uo-*) i l'indoeur. UERG- (alem. *werk*, etc.) amb la igualació cèltica de RG/RC. Cf. *Rigo-uercus* o *Riouercus* en inscripcions (de Nimes, etc.): Whatmough, *Dial.Anc.Gaul.*, 46, 48, 61; i Holder, que cita també *Luovercus* en una de Dàcia. —⁴ Només veig un NP *Petrus de Bulercano*, S. XIV?, que conec ben imprecisament; no en els nomenclàtors onomàstics: Finke (*Acta Arag.* II) l'identifica amb un dignitari eclesiàstic Petrus V. de Scta.Maria. —⁵ ¿Hi ha relació amb el nom de la *Lozère* (riu i dept. llenguadocià)? si és que aquest és *Lauzera*, com ho veiem en escrits occitans. Però ¿hi ha dades amb LAU- a l'Antiguitat?

Cf. *Lesura* en Plini i en Hecateu. V. supra, s.v. *Llesp*. D'altra banda si és que hi hagués LAUS- o LOUS-, i com sigui que -ERCA s'acosta tant a -ERTA, s'hi podria relacionar *Lauzerte*, vila antiga del Tarn-et-Gar, abans *Lauzerta*, capital de *sénéchaussé* fins a 1789 (cf. *DECat.*, VIII, 999a5-30).

Lliert, V. *Larén* *Lligem*, V. *Biem*

EL LLIGALLO

NL del terme de Miravet (Ribera d'Ebre) recollit per Coromines. Un *Lligallo* és el nom de les carreteres o camins ramaders, governats pel *lligallo* o junta de ramaders que determinava el pas dels ramats i resolvia les controvèrsies que aquesta activitat produïa; nom mossàrab explicat en el *DECat.*, v, 208a25-26). J.F.C.

LLIGAT i LLIGALBÉ

Portlligat, poblat a la costa de Cadaqués, al fons de la badia de *Portlligat*. V. art. *Port*.

DOC.ANT. 1030: *Caput Crucis et Port-ligad alium Kadachers (Marca Hispanica, col. 1043)*. El nom li ve de la mesura defensiva de posar cadenes a l'entrada dels ports per prevenir l'atac des de naus enemigues; recordem que en un romanç del *Romancerillo* de MilàF., i en docs. històrics, es descriu un atac català al Port de Niça, botant per damunt de les cadenes que en lligaven l'entrada. En el de Cadaqués una illeta entre dos braços de la badia devia facilitar el tancament amb les cadenes.

Es Lligats (Vell i Nou), possessió del terme de Sant Llorenç des Cardassar (Mapa Mascaró 30C2).

Lligalbé, partida antiga del terme d'Agramunt (Urgell) documentada l'any 1076: *kastrum de ligal bene*. Deu al ludir al lligat del pont llevadís del castell: 'lliga'l bé!...' Anàlogament:

Torrent de Lligalbé, en el Guinardó (barri de Barcelona). J.F.C.

LLIGORDÀ

Llogaret de la Garrotxa, agre. al mun. de Beuda, al S. d'aquest poble, a mig camí de Besalú.

PRON. *figurdà* oït a Crespià i a Montagut, Casac. 1920; id. a les enqs. de 1958, a Beuda, Segueró i Maià (xx, 66, 72, 74,77)

MENCIONS ANT. 971: *Lugurzano*; 977«--- in Monte Calvo [Montcal de Maià] super *Ligordanum*» (*MarcaH.* col. 1005); 978: «*Lugurzano et Maliano*», «afr. N. de *Fares*» (Villan. *Vi.Li.* xv. 254; *Esp.Sagr.*